

[Alfred Hansen]

de mig, hvis det er forkert – at venstre synes, det må koste ret meget. Vi har fået klart tilkendegivet fra fremskridtspartiet og de konservative, at det ikke må koste noget. Jeg vil, indtil noget andet er bevist, være så naiv at tro, at socialdemokratiet i og for sig godt vil ofre lidt penge på det. Derfor synes jeg nok, man burde have fundet sammen med et bredere flertal eller måske have ventet, til vi havde haft en klar konstatering af, hvordan det skal forløbe.

Den danske folkeskole har ikke tradition for at undervise børn med særlige handicap. Skolerne er ikke indrettet til det, toiletterne er ikke indrettet til det, lærerne er ikke uddannet til at gøre det. Måske har lærerne netop søgt ind i folkeskolen, fordi de har haft en særlig interesse i og måske også – forhåbentlig da – anlæg for at undervise de børn, som i dag går i folkeskolen. Nu står vi i den situation, at det er en helt anden gruppe med helt andre problemer og helt andre besværligheder, måske med manglende evne til at tilegne sig den viden, som den kundskabsmeddelende undervisning tager sigte på. Hvad vil man gøre ved disse lærere, som nu pålægges at undervise disse børn, hvis denne integration fortsætter efter planen? Vil man stille penge til rådighed til videreuddannelse? Nej, det er der intet som tyder på. Vil man sætte 2.000 lærere ekstra på, hvilket presse, radio og TV på grundlag af en undersøgelse har oplyst vil være nødvendigt? Hvis man så TV forleden aften, så var konklusionen, at der skulle bruges 1.800–2.000 lærere, hvis det skulle lykkes, men at der ikke var penge til det.

Derfor kan man nok fristes til at stemme for fru Gerda Møllers ændringsforslag om at udskyde lovens ikrafttræden i 3 år. Personlig må jeg nok sige, at det ville være rart at få en endelig afklaring af det forhold. Men på den anden side, da man frygter, at denne lov ikke vil blive realiseret på en måde, så alle kan være tilfredse – og her tænker jeg først og fremmest på de elever, som nu fremover skal integreres i folkeskolen, og på forældrenes store bekymring for, hvordan det skal gå – så burde man måske tage en tænkepause på et par år eller tre og finde frem til, om der er de økonomiske midler til rådighed, og om man er villig til at betale prisen for denne løsning. Hvis man er det, skal det ikke skorte på retsforbundets vilje til det. Men vi

tror ikke på, at folkeskolen i dag er i stand til at klare det tilfredsstillende med de midler, som i dag er stillet til rådighed for folkeskolen.

Retsforbundet agter at stemme for det af det konservative folkeparti stillede ændringsforslag. Vi mener ikke, at tiden er inde nu, når ikke man har villet tilkendegive, hvilke midler man ville stille til rådighed.

Jeg tror, man fra forældreside er meget betænkelig over for, hvordan det skal gå. Det vidnede i hvert fald de mange delegationer, vi har haft i undervisningsudvalget, om. Jeg tænker på delegationerne fra de hørehæmmede og fra Evnesvages Vel, som helt klart tilkendegav, at de ikke var helt trygge ved, at dette skulle foregå. I princippet er man enig, men hvordan kommer det til at køre? Er det fortsat med klassekvotienter på 22, 24, 26 elever? Er det stadig væk med lærere, som ingen ekstra supplerende undervisning har?

Her vil jeg gerne gøre opmærksom på, at det nytter ikke noget med 8 eller 14 dages lynkursus i det her, det skal være en videreuddannelse af et helt andet perspektiv og et helt andet indhold, og sidst, men ikke mindst skal de pågældende lærere have lyst og interesse og evner til at have med disse børn at gøre. Det vil der nok være nogle der har, men jeg tvivler meget på, at alle har. Jeg tror, det er et farligt eksperiment, man giver sig ud på, når man ikke i højere grad har afklaret, hvad det skal koste. Vi kender ikke konsekvenserne af det; jeg frygter det værste.

Steen Folke (VS):

Ved førstebehandlingen af disse lovforslag gjorde jeg rede for VS' positive holdning til det, der er hensigten med lovforslagene, nemlig en langt større integration af særforborgens børn i folkeskolen. Men samtidig udtrykte jeg stor skepsis over for, om lovforslagene giver sikkerhed for, at de nødvendige ressourcer bliver stillet til rådighed. Denne skepsis er kun blevet bestyrket under udvalgsarbejdet. Jeg vil bl. a. henvise til ministerens helt utilfredsstillende svar på VS' spørgsmål nr. 14 og DKPs spørgsmål nr. 22. Det er klart, at også Poul Erik Jensens undersøgelse har gjort et vist indtryk.

Fru Mette Groes sagde i sin ordførertale, at den kan man slet ikke generalisere ud fra. Hertil vil jeg sige, at ingen har benægtet, at